

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

بهروز شعبی کارگردان فیلم آغوش باز: منتقدان سینما کار خود را شوخی گرفته اند

می پسندد.
این بلارا فیلمسازان و تهیه کنندگان خودخواه که می خواستند در مقطعی با تبلیغات کاذب آثار خود را عرضه کنند سر مخاطب آوردند. هیچ کس بلایی سر ما نمی آورد. نه مدیران می توانند سر سینما در هیچ دوره‌ای بلا بیاورند و نه مردم. فقط ما عادت کرده ایم اجناس خود را با هر کیفیتی با تبلیغات به عنوان یک کالای مرغوب به مخاطب بدهیم. من از این کار پرهیز کردم و اگر تبلیغات می کنم می دانم برای چه فیلمی تبلیغ می کنم.

به عنوان فیلمسازی که متعلق به نسل جوان تر سینماست با تغییراتی که در حوزه مدیریتی و تکنولوژی به وجود آمده شرایط فیلمسازی را چطور ارزیابی می کنید؟

مسئله این است که آن بخش دغدغه مند سینما دیگر چندان مثل قبل نیست و دیگر نگاه تخصصی به سینما و فرهنگ وجود ندارد به همین دلیل جشنواره فیلم فجر ما مجموعه‌ای از فیلم‌های شبیه به هم می شود و با خود فکر می کنی این فیلم‌ها برای کجا و چه کسی ساخته شده‌اند. آیا فقط برای جشنواره هستند یا برای مخاطب؟ مخاطب که یعنی اکران. این چه اکرانی است که مخاطب در آن با یک فیلم چند ۱۰ میلیاردی نقطه وصلی پیدا نمی کند؟ اصلاً نمی دانیم قرار بوده با این ابزاری که در اختیارمان قرار گرفته چه کنیم. سینمای ما یک اشکال هم دارد، اینکه خیلی قائم به فرد است.

در این بین یک اتفاق دیگر هم افتاده؛ جریان نقد ما ضعیف تر از سینما شده است. تقریباً جریان جدی نقد فیلم و سینما را از دست دادیم و تعداد اندکی منتقد داریم که بتواند برای مخاطبی که می خواهد یک نگاه جدید را دنبال کند فرهنگسازی کند. منتقدان سینما کار خود را شوخی گرفته‌اند. برای فیلم من به پیوست خودم هیچ اتفاقی نمی افتد ولی به پیوست منتقد سینما و کسی که برای آن می نویسد، حتماً اتفاقاتی رقم می خورد. در این زمینه می توان اشاره کرد که فیلمسازان مطرح آمریکاییون مجله «کایه دو سینما» هستند چون یک سری سینمانویس، فیلمسازانی متفاوت را معرفی کردند در حالی که در ایران چنین اتفاقی نمی افتد. ایسنا

فیلمسازی را تجربه می کند سراغ جنس دیگری از سینما و ژانری مثل کمدی برود. او بررسی‌هایی را انجام داد ولی در نهایت اصرار داشت با هم کار کنیم. وقتی قرار شد همکاری داشته باشیم، دو موضوع در نظرم بود؛ نخست اینکه برای بخش خصوصی فیلم می سازم و دیگر آنکه احساس می کردم جامعه به دلیل مجموعه اتفاقاتی که رخ داده، دیگر حوصله فیلم تلخ را ندارد به همین دلیل فکر می کردم در ژانری فیلم بسازم که کمتر در آن فیلم ساخته شده است.

با این حال نکته مهم این است که اگر تیتراژ را نگاه نکنیم متوجه نمی شویم بهروز شعبی این فیلم را ساخته است.

به نظرم این خیلی اتفاق خوبی است چون من امضا را در فرم نمی بینم بلکه در محتوا می بینم. از نگاه من تنها کسی که به این شکل محتوا را دنبال می کند و اسطوره این ماجراست، استنلی کوپر یک است. معتقدم این قصه است که فرم را می سازد نه محتوا. در سینمای ما فقط آقای مهرجویی این شیوه را دنبال کرد و تا همین اواخر کار را به درستی پیش برد به طوری که فیلم «گاو»، هیچ ارتباطی به «دایره مینا»، «اجارنشین‌ها»، «پری» و «سارا» ندارد و اگر آقای مهرجویی اصرار می کرد که همیشه در یک ساختار، فیلم بسازد این ویژگی در کارنامه‌اش دیده نمی شد.

حضور مهدی هاشمی و احترام برومند از نقاط قوت فیلم است. آیا هر دو گزینش‌های اصلی برای این نقش‌ها بودند؟

آقای هاشمی اولین انتخاب بودند. ما دو همکاری دیگر هم داشتیم و اصولاً آقای هاشمی هر بار که در یکی از فیلم‌هایم حضور پیدا می کنند احساس می کنم به آرزویم رسیده‌ام چون وقتی سن کمی داشتیم آرزویم این بود که ایشان را از نزدیک ببینم. در «گلشیفته» این آرزو محقق شد. وقتی هم برای این فیلم قصه را گفتم خیلی زود پذیرفتند. اما برای نقش خانم برومند انتخاب باز یگر خیلی سخت شد و تا نزدیک زمان فیلمبرداری طول کشید. خوشبختانه به خانم برومند رسیدیم و سکانس‌های بسیار خوبی را گرفتیم.

وضعیت اکران را چطور ارزیابی می کنید چون در این سال‌ها مواجعه تماشاگر با فیلم‌ها تغییر کرده و بیشتر کمدی

بهروز شعبی که این روزها «آغوش باز» را به عنوان یک کمدی درام روی پرده سینماها دارد، در دومین دهه از فعالیت جدی فیلمسازی اش همزمان با اکران «آغوش باز» از دغدغه‌های ساخت این فیلم و نگرانی‌هایش برای آینده سینمای ایران گفت.

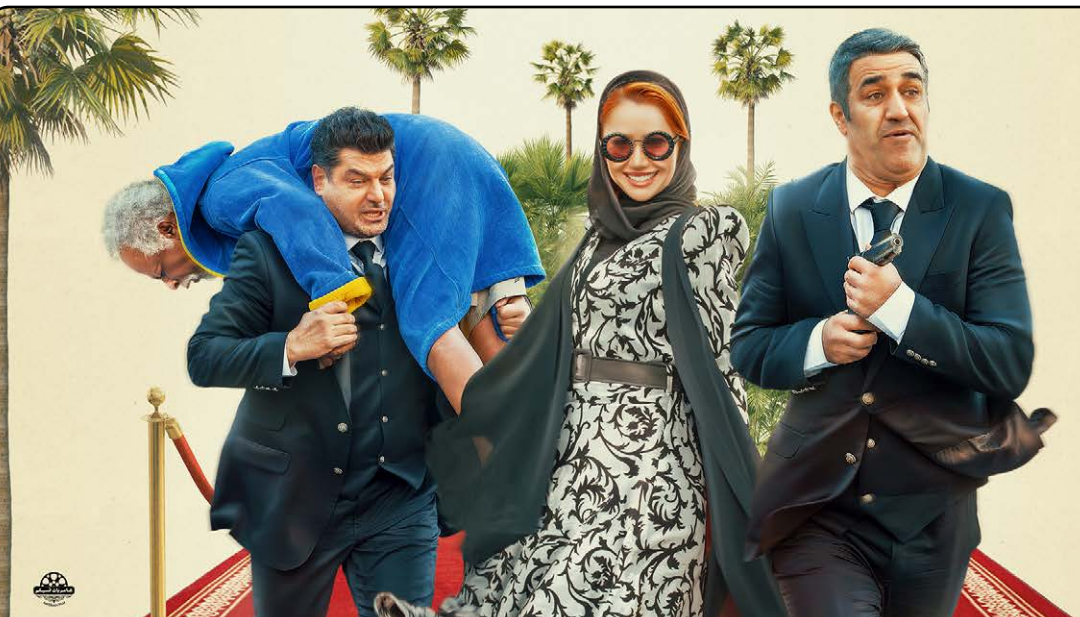
کارنامه شما با فیلم‌هایی مثل «دهلیز»، «سیانور» و «یا بدون قرار قبلی» بیشتر به یاد آورده می شود اما «آغوش باز» امضای بهروز شعبی را ندارد. آیا این فیلم از ابتدا قرار بود پس از «بدون قرار قبلی» ساخته شود یا براساس شرایط سینما و جامعه سراغ آن رفتید؟

من خیلی تابع شرایط سینما نیستم اما حتماً تابع شرایط اجتماع هستم. برای من دغدغه مسائل اجتماعی در این فیلم بیشتر وجود داشت و به دنبال یک زبان و لهجه متفاوت بودم. طرح اولیه، این بود که قرار است یک کنسرت برگزار شود ولی با مسائلی روبرو می شود. در ابتدا که داستان تلخ تر و جدی تر بود، با یکی دو خواننده معروف صحبت کردم و گفتم که قصد دارم چنین فیلمی بسازم اما بعد فضای آن را تغییر دادم. اگر به فیلم‌های قبلی ام برگردم باید بگویم که «بدون قرار قبلی» یک فیلم حسی بود و برای خودم کامل ترین فیلمی است که ساخته‌ام. دغدغه‌هایش را دوست داشتم و سعی کردم در اجرا با توجه به قصه هر آنچه را بلدم پیاده کنم.

این علاقه مندی به تجربه‌های جدید بخصوص در فرم، قبلاً هم در آثار بعضی کارگردان‌ها دیده شده است.

یک اتفاق خوب در سینما این است که تجربه و سابقه با هم رخ می دهد و الان به این فکر نمی کنم این تجربه‌ای را که انجام دادم ادای کار بقیه بوده، بلکه معتقدم کاری را انجام دادم که خودم دوست داشتم.

چه شد که این فیلم با سرمایه گذاری شخصی ساخته شد؟
ماجرای آنجا شروع شد که آقای عسگری قصد سرمایه گذاری در یک فیلم داشت و من پیشنهاد دادم چون اولین سرمایه گذاری در

کارگردان مسعود اطمیانی | تهیه کننده سید ابراهیم عامریان
Director Masoud Atyabi | Producer Ebrahim Amerian

T E X A S 3
نویسنده حمزه صالحی

تگزاس ۳

پژمان جمشیدی | سام درخشانی | گابریلا پتری
با هنرمندی مهدی هاشمی و ژاله صامتی

آدریانو تولوزا، سید جواد هاشمی، محمد جواد جعفرپور، نعیمه نظام دوست، سام نوری، سیاوش چراغی پور، ساعد هدایتی، داوود شیرعلی، لادن زافه وند